

รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ที่ ๑๘/๒๕๔๖

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เข้มงวดบังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ที่ ๑๘/๒๕๖๒

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สรุปการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องเรียนเพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาคำเนินการ
กรณีตำรวจปฏิบัติกรปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีข้อบังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อได้รับสารภาพ
ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๘/๒๕๔๖ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการแก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
<p>นายชยุต ก้องชัยชนะ กับนางจิววรรณ เกิดแก้ว ได้ร้องเรียนต่อ กสม. ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด กระทำการข่มขู่บีบบังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บสาหัส และต่อมาได้มีพยานให้ปากคำยืนยันว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ มีพฤติกรรมการในลักษณะดังกล่าวจริง</p>	<p>มาตรการการแก้ไขปัญหา</p> <p>๑. เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี ให้พิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๕ ในส่วนของ การควบคุมผู้ถูกจับ ให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริงและทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ข้อเท็จจริงร่างกายผู้ต้องหา ด้วยวิธีการทรมานทากรุณโหดร้ายของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก และ</p>	<p>กสม. ได้ติดตามผลการแก้ไขปัญหาดังนี้</p> <p>๑. กสม. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมาตรการการแก้ไขปัญหาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อพิจารณาดำเนินการ แต่ไม่มีผลสืบหน้า</p> <p>๒. กสม. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งคำพิพากษากฎหมายที่ฟ้องผู้ร้อง ซึ่งศาลฎีกาได้พิพากษาว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p>	<p>กสม. พิจารณาผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า</p> <p>๑. กรณีการสอบสวนทางวินัย นั้น เมื่อศาลฎีกาได้พิพากษาฟ้องผู้ร้อง และได้วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง ด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถใช้คำพิพากษากฎีกาเป็นข้อมูลในการสอบสวนทางวินัยได้ แต่ก็ยังมิได้มีการดำเนินการแต่อย่างใด</p> <p>๒. กรณีการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียน นั้น ในคดีอาญากำหนดให้ตำรวจมีอำนาจสอบสวนได้โดยไม่ต้องมีผู้ร้องทุกข์ ดังนั้น</p>

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
<p>นำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก และควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน</p> <p>๓. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนทางวินัยและดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ. เศรษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามมาตรการแก้ไข ปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>มาตรการดังกล่าวข้างต้น กสม. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาดำเนินการต่อไป</p>	<p>แก้ไขปัญหาคำว่า กสม. กำหนด</p> <p>๓. เนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑ และ ๒ ไม่มีความคืบหน้า กสม. จึงอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ เพื่อพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาที่ กสม. กำหนด ภายใน ๖๐ วัน ซึ่งปรากฏผลดังนี้</p> <p>๓.๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑ แจ้งให้ กสม. ทราบว่าได้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เหตุผลว่า กรณีร้องเรียนดังกล่าวไม่มีผู้แจ้งความร้องทุกข์ จึงไม่มีเหตุผลอันสมควร กรณีดังกล่าวจึงเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่ได้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กสม. จึงเสนอรัฐสภาเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิบัติตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคำว่า กสม. ต่อไป</p>	<p>ความเห็นของ กสม.</p>

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
		<p>๓.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลให้ กสม. ทราบว่า ไม่มีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีผู้ร้องทุกข์ในคดีอาญา จึงยุติเรื่องและไม่มีมีการดำเนินการต่ออย่างใด</p> <p>๓.๓ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งผลให้ กสม. ทราบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งผลให้ทราบแล้วสรุปความได้ว่า ไม่มีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำความผิดอาญา จึงไม่มีการดำเนินการต่ออย่างใด</p>	ความเห็นของ กสม.

**รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการ
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เข้มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ**

๑. ความเป็นมา

นายชยุต ก้องชัยชนะ กับ นางฉวีวรรณ เกิดแก้ว ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด กระทำการเข้มขู่บีบบังคับและทำร้ายร่างกายผู้ร้อง เพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ เป็นเหตุให้นายชยุต ก้องชัยชนะ ได้รับบาดเจ็บสาหัส เหตุเกิดระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งต่อมาได้มีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว จำนวน ๒๑ คน พร้อมพยาน ต่างให้ปากคำยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้า มีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวจริง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงรับเรื่องร้องเรียนไว้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. ผลการดำเนินงาน

๒.๑ การตรวจสอบข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงจากคำให้การของพยานและหลักฐานต่าง ๆ ประกอบกับพฤติการณ์ของเรื่องน่าเชื่อได้ว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก มีพฤติการณ์ละเมิดสิทธิมนุษยชนผู้ร้อง ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การทรมาน การทารุณกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือกระทำด้วยวิธีการโหดร้ายไร้มนุษยธรรมด้วยการช็อตด้วยไฟฟ้า การทุบตี ชกต่อย และนำถุงครอบศีรษะไม่ให้หายใจ รวมทั้งการไม่ให้โอกาสผู้ถูกจับแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจทราบในโอกาสแรก การกระทำความดังกล่าวจึงเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิตและร่างกาย และสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรการการแก้ไขปัญหาคชและข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณากรณีดังกล่าวแล้วเห็นควรมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหาคชต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

๑) เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีให้แก้ไขมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ในส่วนของการควบคุมผู้ถูกจับ โดยให้ถือว่าเป็นการควบคุมของ

พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริงและทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ข้อมทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ด้วยวิธีการทรมาน ทารุนโหดร้าย ของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก และนำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก และควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน

๓) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนทางวินัย และดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก

ทั้งนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

มาตรการดังกล่าวข้างต้น ได้มีการแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ภาคผนวก ก)

๒.๒ การติดตามผลการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับแจ้งผลการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไข ปัญหาและข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังนี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ติดตามผลการดำเนินคดีกับผู้ร้องทั้ง ๒ ราย ปรากฏว่าศาลฎีกาได้พิพากษายกฟ้องผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ (ภาคผนวก ข) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๒๗๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ทราบศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย (ผู้ร้อง) และได้วินิจฉัยว่าการกระทำของพยานโจทก์ (เจ้าพนักงานตำรวจ) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมอันมิชอบที่พยานโจทก์กระทำต่อจำเลย และเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุม สอดคล้องกับรายงานผลการตรวจสอบของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พยานหลักฐานของโจทก์จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะฟังลงโทษจำเลย ทั้งสองได้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งให้มีการดำเนินการตาม มาตรการการแก้ไขปัญหา แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มิได้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่อย่างใด

สำนักนายกรัฐมนตรี

เนื่องจากระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาล่วงเลยมาพอสมควร แล้ว แต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังมิได้รับแจ้งผลการดำเนินการจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๔๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อขอให้สั่งการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหา ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ

๒) สำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๓๓/๘๘๑๙๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ กราบเรียนประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓) ตำรวจภูธรภาค ๘ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๔๒/๔๑๔๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า กรณีดังกล่าวไม่มีประจักษ์พยานหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพียงพอที่จะสามารถดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้ และได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๙๑๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า กรณีดังกล่าว ตำรวจภูธรภาค ๘ ได้เคยทำการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้กระทำความผิดวินัย จึงได้สั่งให้ยุติเรื่อง ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๘ ที่ ๐๐๑๙.๑๑๓/๓๔๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ส่วนการดำเนินคดีอาญาจะได้แจ้งให้ตำรวจภูธรภาค ๘ รายงานผลเพิ่มเติมต่อไป

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๑.๒๑๒/๗๘๑๙ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับรายงานผลการตรวจสอบจากตำรวจภูธรภาค ๘ แล้ว ผลปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้กระทำความผิดอาญา ประกอบกับไม่มีผู้ใดแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญา จึงไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด

๖) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕/๘๙๗๒๗ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามข้อ ๕)

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีแล้วเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีได้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน กล่าวคือ

๓.๑ กรณีการสอบสวนทางวินัย เมื่อข้อเท็จจริงจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณีนี้ ถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาในกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล โดยศาลฎีกานอกจากจะได้วินิจฉัยการกระทำที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่

โดยมิชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนแล้ว ศาลฎีกายังได้วินิจฉัยไปถึงว่าการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวนั้น ยังเป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อจำเลย (ผู้ร้อง) ด้วย ซึ่งเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้แจ้งคำพิพากษาของศาลฎีกาดังกล่าว ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้สอบสวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และได้ละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สอบสวนแล้วแจ้งผลว่า ไม่มีพยานหลักฐานรับฟังว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ได้กระทำความผิดวินัย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นผลการสอบสวนที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เคยแจ้งให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบในระหว่างการตรวจสอบกรณีดังกล่าว

๓.๒ กรณีการกระทำผิดอาญา ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ไม่มีผู้ใดแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญา จึงไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด นั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมวด ๒ อำนาจสืบสวนและสอบสวน มาตรา ๑๗ กำหนดว่า "พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้" และมาตรา ๑๒๑ กำหนดว่า "พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวง แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบ" กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมิใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นคดีอาญา ดังนั้น ตำรวจจึงมีอำนาจในการสืบสวนคดีดังกล่าวได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องมีผู้ร้องทุกข์

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่ได้ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่มิได้กระทำความผิดวินัย และไม่ได้ดำเนินการทางอาญาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผลการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดไว้ในเรื่องของการสอบสวนทางวินัย และการดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก เนื่องจากการพิจารณาของศาลฎีกานั้น ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาและวิเคราะห์พยานหลักฐานอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว และศาลฎีกาก็ถือว่าเป็นปลายทางสุดท้ายแห่งความยุติธรรม รวมทั้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็กำหนดอำนาจสืบสวนสอบสวนไว้ชัดเจนว่าในคดีอาญา นั้น ตำรวจมีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีได้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงานผลการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อได้รับสารภาพ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาตามมาตรการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนดแล้ว แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด เพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณีดังกล่าว ทั้ง ๓ ข้อ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๑๔ /๒๕๕๖

เรื่อง ดำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานีข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกาย

ผู้ต้องหา

ผู้ร้อง นายชยุต ก้องชัยชนะ กับ นางฉวีวรรณ เกิดแก้ว

ผู้ถูกร้อง ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ กับ พวก

ข้อเท็จจริงการร้องเรียน นายชยุต ก้องชัยชนะ กับ นางฉวีวรรณ เกิดแก้ว ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ เป็นหัวหน้า กระทำการข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ เป็นเหตุให้นายชยุต ก้องชัยชนะ บาดเจ็บสาหัส เหตุเกิดระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งต่อมาได้มีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว จำนวน ๒๑ คน พร้อมพยานต่างให้ปากคำยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ เป็นหัวหน้ามีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวจริง

การตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ ด้วยการรับฟังคำชี้แจงของผู้ร้อง พยานและการติดตามตรวจสอบด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงในพื้นที่ ได้ความว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ กับพวก ได้รับการแต่งตั้งจากกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีประกอบกำลังเป็นชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ หัวหน้าชุดปฏิบัติการยาเสพติดดังกล่าวได้เข้าบ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับใช้ในการควบคุมและสอบสวนผู้ต้องหา ซึ่งผู้ต้องขัง

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานีร่วมกับจำเลยที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวจับกุมและได้รับการประกันตัว ตลอดจนพยาน ต่างให้การสอดคล้องต้องกันว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้บ้านดังกล่าวเป็นสถานที่ซ้อมทำร้ายร่างกายและกักขังหน่วงเหนี่ยวผู้ต้องหา ด้วยการนำผู้ต้องหาไปกักขังในบ้านหลังดังกล่าวรายละเอียด ๑ - ๓ วัน ก่อนนำตัวส่งสถานีตำรวจ โดยไม่แจ้งให้ญาติและผู้ต้องหาไว้วางใจทราบ รวมทั้งไม่ยินยอมให้ผู้ต้องหาติดต่อกับญาติหรือนุคคลที่ผู้ต้องหาไว้วางใจทราบ ญาติผู้ต้องหาหลายรายที่ให้ปากคำในฐานะพยานยืนยันว่าภายหลังที่ผู้ต้องหาถูกจับกุมได้ติดต่อกับสถานีตำรวจท้องถิ่น แต่ได้รับคำตอบว่าไม่ทราบว่าผู้ต้องหาถูกตำรวจจับกุมจริงหรือไม่เพราะยังไม่มีการส่งตัวผู้ต้องหาให้กับพนักงานสอบสวน ตลอดจนไม่ทราบด้วยว่ามีการนำผู้ต้องหาไปกักขังไว้ที่ใด ส่งผลให้ญาติเกิดความรู้สึกห่วงใยในความปลอดภัยของผู้ที่ถูกจับกุมเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้น ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัวต่างให้การอีกว่า ระหว่างที่ถูกนำไปกักขังไว้ในบ้านหลังดังกล่าว มีการซ้อมทำร้ายร่างกาย เพื่อให้รับสารภาพและขยายผลด้วยการบีบบังคับให้ขัดทอดไปยังบุคคลอื่น การซ้อมทำร้ายร่างกาย ได้กระทำด้วยวิธีการโหดร้ายและเป็นการทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น การใช้กุญแจมือพันธนาการแบบเอามือไขว่หลังและจับให้นั่งบนเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง ทำการตบหรือค้อนหน้าท้องจนกระทั่งตกจากเก้าอี้แล้วลากในลักษณะคว่ำหน้าลงทำให้ใบหน้าถูไปกับพื้นห้อง หรือเตะค้อนรุมกระแทกแล้วจับศีรษะจุ่มลงในอ่างน้ำที่มีน้ำเต็มอ่างเป็นเวลานาน และบางรายมีการนำถุงพลาสติกครอบศีรษะทำให้หายใจไม่ออกกระทั่งหมดสติหรือนำเข้าไปในห้องน้ำแล้วราดน้ำลงบนพื้นห้องน้ำจากนั้นต่อสายไฟฟ้ากระแสสลับ (ไฟบ้าน) แบบสายเดี่ยวจุ่มลงบนพื้นห้องน้ำ หรือต่อไฟฟ้าจากเบคเตอร์ซึ่งเป็นไฟฟ้าแบบกระแสตรงสอดตามร่างกาย ทำให้ผู้ถูกทำร้ายร่างกายหรือผู้ต้องหาได้รับการทรมานด้วยความเจ็บปวด และหากไม่รับสารภาพก็จะทำร้ายร่างกายและทรมานต่อไป บางรายอาจถูกกักขังและทำร้ายร่างกาย สองหรือสามวันติดต่อกัน ผู้ต้องขังบางรายยืนยันว่า การถูกกระทำในลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายและสภาพจิตใจของตนเองเป็นอย่างมาก

ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัวบางรายให้การว่า ถูก ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวกคุมทำร้ายร่างกายขณะทำการจับกุม เช่น นางสาวรุ่งทิพย์ สุขสมอง กล่าวว่าจะขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวบุกเข้าทำการจับกุมด้วยการพังประตูห้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้เท้ากระแทกบริเวณหลังอย่างแรงทำให้ตนรู้สึกปวดหลังเป็นอันมาก แม้ว่าเวลาผ่านไปแล้วเริ่มมีอาการปวดหลังก็ยังไม่หาย ทุกวันนี้หากล้มตัวลงนอนไม่สามารถลุกขึ้นได้เช่นคนปกติทั่วไป ส่วนนายกริชาวุธ หนูหิต ให้การว่าขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ทุบตีตนเองจนทางคิ้วขวาแตกเย็บเจ็ดเข็มและปัจจุบันยังปรากฏแผลเป็นที่หางคิ้วมีใบรับรองแพทย์เป็นหลักฐานพร้อมพยานยืนยัน

พยานบางรายยืนยันว่า ได้รับการติดต่อจาก ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ ทางโทรศัพท์นัดให้ไปพบเพื่อหารือเรื่องที่จะต้องไปให้การ และได้ห้ามปรามไม่ให้พยานไปให้การต่อคณะกรรมการสิทธิ-

มนุษยชนแห่งชาติ ทั้งนี้เนื่องจากพยานทราบเรื่องที่มีการนำผู้ต้องหาไปกักขังและมีการซ้อมทำร้ายร่างกาย หรือทรมานผู้ต้องหาเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้ต้องขังและพยานบางรายให้การยืนยันว่ามีข้อบ่งชี้บางประการที่น่าเชื่อได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจบางนายที่ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการดังกล่าว มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และหากเสพยาเสพติดแล้วจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวใช้ความรุนแรงกับผู้ต้องหา

พ.ต.อ.ชัยพร วามะศิริ ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ในฐานะผู้รับผิดชอบท้องที่อันเป็นที่ตั้งของสถานที่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวนำผู้ต้องหาไป กักขัง ซ้อม ทำร้าย และทรมานให้การว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งกักสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวน ขณะที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด ได้ไปช่วยราชการที่กองบังคับการตำรวจจังหวัดสุราษฎร์ธานี การที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กักขังผู้ต้องหา ยาเสพติดเป็นการควบคุมตัวตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๕๑๘ มาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๑๕ ก่อนและหลังการจับกุมไม่มีการตรวจร่างกายผู้ต้องหาแต่อย่างใด เนื่องจากขณะทำการสอบสวนปากคำและแจ้งสิทธิให้ทราบตามระเบียบนั้น ผู้ต้องหาไม่ได้อำนาจให้ทำการตรวจร่างกายแต่อย่างใด สำหรับการที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เข้าบ้านเป็นศูนย์ปราบปรามยาเสพติดและใช้เป็นสถานที่กักขังผู้ต้องหาไม่ทราบว่ามิอำนาจทำได้หรือไม่

จากการแสวงหาข้อเท็จจริง ด้วยการสืบสวนพบว่า มีการใช้บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นสถานที่กักขังผู้ต้องหา ยาเสพติดที่ถูกตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าทำการจับกุมจริง โดยบ้านหลังดังกล่าวมีลักษณะเป็นทาวน์เฮาส์ที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เช่าจากเพื่อนบ้าน ระยะทางระหว่างบ้านพักของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับบ้านหลังดังกล่าว ประมาณ ๗๐ เมตร ก่อนวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ รั้วหน้าบ้านคล้องด้วยกุญแจมือ หน้าบ้านด้านในมีตู้เอกสารที่มีรหัสครุภัณฑ์ ลักษณะเดียวกับตู้เหล็กเอกสารของทางราชการจำนวน ๑ ตู้ จากการสืบสวนพบว่า มีการนำผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมากักขังในบ้านหลังดังกล่าวเป็นประจำ และในการจับกุมผู้ต้องหาแต่ละครั้งหากมีทรัพย์สินที่ยึดมาได้ เช่น รถยนต์ก็จะนำไปจอดบริเวณที่ว่างด้านตรงข้ามกับทาวน์เฮาส์

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ ได้ทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยการรับฟังข้อเท็จจริงจากพยานและพิจารณาหลักฐานจากฝ่ายผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวอ้างว่ากระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชน จากนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวอ้างว่ากระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชน ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานอีกครั้ง ตามนัยมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เพิกเฉยไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าตนเองบริสุทธิ์ ทั้ง ๆ ที่ได้มีการเปิดโอกาสให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานถึง ๔ ครั้ง โดยไม่ได้แจ้งเหตุผล

ความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ กลับมีพฤติกรรมข่มขู่และหรือห้ามปรามบุคคลอื่นไม่ให้ไปให้การเป็นพยานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อพิจารณา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำให้การของพยานและหลักฐานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับพฤติการณ์ของเรื่อง นำเชื่อได้ว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษุ กับพวก มีพฤติการณ์ซ้อมทำร้ายร่างกายและทรมานผู้ต้องหาจริง โดยการกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิตและร่างกาย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ที่บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับกุม คุมขัง ตรวจสอบตัวบุคคล หรือกระทำการใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

แม้ว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษุ กับพวกอาจได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งทำให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ตาม แต่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษุ กับพวก ไม่มีอำนาจกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำร้ายร่างกาย ทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษผู้ถูกจับด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม ประการสำคัญ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษุ กับพวก ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเคารพต่อสิทธิของผู้ถูกจับกุมด้วยการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในทางอาญา ตามที่มีการบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๒๓๔ มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๓ และกฎหมายอื่น ๆ การกระทำการดังกล่าวตามที่ตรวจสอบได้ เช่น การไม่ให้โอกาสผู้ถูกจับแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจทราบในโอกาสแรก ตลอดจน การทำร้ายร่างกาย การทรมาน การทารุณกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือกระทำด้วยวิธีการโหดร้ายไร้มนุษยธรรมด้วยการช็อตด้วยไฟฟ้า การทุบตี ชกต่อย และนำถุงครอบศีรษะไม่ให้หายใจถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเป็นการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งในฐานะเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมแต่กลับใช้อำนาจหน้าที่โดยผิดกฎหมายละเมิดสิทธิผู้อื่นย่อมมีโทษทางอาญา

ข้อเสนอแนะ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ พิจารณาแล้วเห็นควรเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหาคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

๑. เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีให้แก้ไข มาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ในส่วนของการควบคุมผู้ถูกจับให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริงและทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ ซ่อมทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ด้วยวิธีการทรมานทรมานโหดร้ายของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวกและ นำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริง ไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก และ ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน

๓. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนวินัยและดำเนินคดีอาญา ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวก

ทั้งนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายในหกสิบวัน นับแต่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ฉบับนี้

(ลงชื่อ)

(นายจรัล ชิตฐาภิรักษ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประธานอนุกรรมการ

(ลงชื่อ)

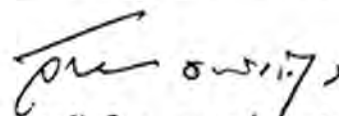

(นายสุทิน นพเกตุ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

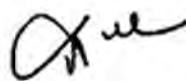
อนุกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวจันทิมา ธนาสว่างกุล)

อนุกรรมการ

(ลงชื่อ) พ.ต.อ.

(สมพล รุ่งกาญจน์)

อนุกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายธนาวัฒน์ แก้วพงศ์พันธ์)

อนุกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายโสพล จริงจิตร)

อนุกรรมการและเลขานุการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวนันทนา กิตติเกิดกุลชัย)

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ /๒๕๕๐ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	โจทก์
		นายชยุตหรือโสภณหรือน้อย ก้องชัยชนะหรือชัยชนะ ที่ ๑	
		นางฉวีวรรณหรือวรรณ เกิดแก้วหรือโมดิง ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่ ๒๘ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันกล่าวคือ จำเลยทั้งสองร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๑,๒๙๑ เม็ด น้ำหนักรวม ๑๐๗.๘๗ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๑๙.๒๒๔ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย เมทแอมเฟตามีนดังกล่าว ๑๐๐ เม็ด ให้แก่ผู้มีชื่อในราคา ๖,๐๐๐ บาท อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสองพร้อมกับยึดได้เมทแอมเฟตามีน ๑๗๐ เม็ด ซึ่งเป็นจำนวนบางส่วนที่จำเลยทั้งสองร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและอีก ๑๐๐ เม็ด ที่จำเลยทั้งสองร่วมกันจำหน่ายให้แก่ผู้มีชื่อดังกล่าว ธนบัตร ๖,๐๐๐ บาท ที่จำเลยทั้งสองได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒ เครื่อง และรถยนต์กระบะ ๑ คัน ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะที่จำเลยทั้งสองใช้และมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง ต่อมาวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองนำเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนบางส่วนที่จำเลยทั้งสองร่วมกันมีไว้เพื่อจำหน่ายได้เพิ่มอีก ๑,๐๒๑ เม็ด เป็นของกลางจำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๓๔๕/๒๕๔๕ ของ

ศาลชั้นต้น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑ ริบเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่และรถยนต์ของกลาง นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๒๓๔๕/๒๕๔๔ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง ริบเมทแอมเฟตามีนของกลาง ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่และรถยนต์ของกลางให้คืนเจ้าของ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษากลับว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (เดิม), ๖๖ วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ลงโทษฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๑ ปี ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๗ ปี รวมจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๘ ปี คำให้การชั้นจับกุมเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔

- ๔ -

หนึ่งในสี่ คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๑ ปี ริบเมทแอมเฟตามีนและรถยนต์กระบะของกลาง ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้คืนแก่เจ้าของ คดีที่ขอให้นับโทษต่อศาลยังมีได้พิพากษาจึงไม่นับโทษต่อให้

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ์ ได้รับแจ้งจากสายลับว่าติดต่อบริษัทซื้อเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด ในราคาเม็ดละ ๖๐ บาท จากจำเลยทั้งสอง นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนในเวลาประมาณ ๑๖ ถึง ๑๗ นาฬิกา ที่บ้านของสายลับ เลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกจึงวางแผนให้สืบตำรวจโทไชยยศ ศิลปวิสุทธิ์ ชุมดูการล่อซื้อ ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจอื่นเฝ้ารอภายในบ้าน หลังจากนั้นร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์มอบธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ๖ ฉบับ ซึ่งถ่ายสำเนาและลงบันทึกเป็นหลักฐาน ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีให้สายลับ ครั้นเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บจ ๙๖๐๔ สุราษฎร์ธานี ไปจอดที่หน้าบ้านของสายลับ

- ๕ -

จำเลยที่ ๒ ลงจากรถเข้าไปพูดคุยกับสายลับในบ้าน สายลับส่งมอบธนบัตรให้แก่จำเลยที่ ๒
จำเลยที่ ๒ รับธนบัตรแล้วใส่ไว้ในกระเป๋าหนังสีดำและล้วงสิ่งของห่อด้วยสก๊อตเทปให้สายลับ
สายลับเปิดห่อสก๊อตเทปพบว่าเป็นเมทแอมเฟตามีนจึงเกาศีรษะเป็นสัญญาณให้สืบตำรวจโท
ไชยยศทราบ สืบตำรวจโทไชยยศแจ้งให้ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกซึ่งชุมนุมอยู่ในห้องนอน
จับจำเลยที่ ๒ พร้อมกับยึดธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อและเมทแอมเฟตามีนที่สายลับล่อซื้อได้เป็น
ของกลาง ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกจับจำเลยที่ ๑ ตรวจค้นรถยนต์พบเมทแอมเฟตามีน
๑๐๐ เม็ด บรรจุถุงพลาสติกห่อพันด้วยผ้าเทปสีดำซุกซ่อนอยู่ในช่องเก็บของข้างเก็ยร์กระหว่าง
ที่นั่งคนขับกับคนนั่งข้างและโทรทัศน์เคลื่อนที่ ๒ เครื่อง จำเลยที่ ๒ รับว่าจำหน่ายเมทแอม
เฟตามีนที่สายลับล่อซื้อ ส่วนจำเลยที่ ๑ รับว่าเมทแอมเฟตามีนที่ตรวจค้นพบภายในรถยนต์
มีไว้เพื่อจำหน่าย ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกันมี
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยทั้งสอง
ให้การรับสารภาพ หลังจากนั้นควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไปสอบถามขยายผลที่ศูนย์ปฏิบัติ
การปราบปรามยาเสพติด จำเลยทั้งสองรับว่ามีเมทแอมเฟตามีนเหลือซุกซ่อนอยู่ที่บ้านจำเลย
ที่ ๑ เลขที่ ๑๑/๑๒๕ หมู่บ้าน ไอ.เอ็ม.เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๘ นาฬิกา จำเลยที่ ๒

- ๖ -

นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไปตรวจที่บ้านดังกล่าว พบเมทแอมเฟตามีน ๗๐ เม็ด
บรรจุถุงพลาสติกพันด้วยเทปสีดำซุกซ่อนในโพงปลักไฟหน้าห้องน้ำ ต่อมาวันที่ ๑๙ มกราคม
๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๓ นาฬิกา จำเลยทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่ามีเมทแอมเฟตามีนอีก
ประมาณ ๑,๐๐๐ เม็ด เหลือซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปร่างอยู่ด้านหลังเก้าอี้
รับแขกภายในบ้านดังกล่าว ดังนั้น ในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ร้อยตำรวจเอก
เชษฐพันธ์กับพวกนำจำเลยที่ ๒ ไปตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนที่บ้านดังกล่าวได้เพิ่มเติม
๑,๐๒๑ เม็ด และทำบันทึกการจับกุมต่อ ชั้นจับกุมจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ
ชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

จำเลยทั้งสองนำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ จำเลยทั้งสองไปแวะ
รับนางผิวเพื่อนบ้านที่บ้านเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อไปถึงจำเลยที่ ๑ จอดรถยนต์กระบะหน้าบ้าน จำเลย
ที่ ๒ ลงจากรถเดินเข้าไปเคาะประตูบ้าน มีชาย ๕ ถึง ๖ คน บอกให้เข้าไปข้างในและให้
ถ่วงสิ่งของออกจากกระบะเป้า ช่วงดังกล่าวมีชาย ๓ คน ใช้อาวุธปืนจี้บังคับจำเลยที่ ๑ ลงจากรถ
ตรวจค้นตัวจำเลยที่ ๑ และรถยนต์ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย ชายทั้ง ๓ คนจึงใช้อาวุธปืนจี้
ศีรษะและผลักจำเลยที่ ๑ เข้าไปในบ้าน จำเลยที่ ๑ ถูกร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ตะหนัออก

- ๓ -

จนล้มและจับใส่กุญแจมือไขว้หลังบังคับให้นอนคว่ำกับพื้น จำเลยทั้งสองเห็นนายชา สามีของนางผิวดอกใส่กุญแจมือนั่งอยู่กลางห้อง หลังจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยทั้งสองไปควบคุมที่ทาวนเฮาส์ในซอยศรีวิชัย ๑ ใกล้บ้านของร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ทำร้ายร่างกายจำเลยที่ ๑ บังคับให้รับสารภาพและให้โทรศัพท์ไปยังหมายเลขต่าง ๆ ในสมุดบันทึกของจำเลยที่ ๒ ช่วงกลางคืนให้จำเลยทั้งสองนอนที่พื้นซีเมนต์ชั้นล่างของบ้าน เจ้าพนักงานตำรวจไม่ได้นำจำเลยที่ ๒ ไปที่บ้านเลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้าน ไอ. เอ็ม. เอฟ ของจำเลยที่ ๑ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ นายสุรินทร์ ชัยวิจิต เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นำเอกสารมาให้จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อโดยแจ้งว่าเป็นการรับทราบการตรวจยึดทรัพย์สินไว้ตรวจสอบ จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อโดยไม่ได้อ่านข้อความ ชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ จำเลยทั้งสองมีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าถูกร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกทำร้ายร่างกายบังคับให้รับสารภาพ

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ ระหว่างเวลา ๑๖ ถึง ๑๗ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยทั้งสองที่บ้านเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ๘ -

แล้วนำตัวจำเลยทั้งสองไปควบคุมตัวไว้ในสถานที่แห่งหนึ่ง ต่อมาวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕
เจ้าพนักงานตำรวจได้แจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่ามีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้ใบอนุญาตตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย
จ.๕ ต่อมาวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๔.๔๐ นาฬิกา จึงนำตัวจำเลย
ทั้งสองส่งมอบพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีเพื่อให้ดำเนินคดี
แก่จำเลยทั้งสองตามบันทึกการจับกุมดังกล่าวโดยมีเมทแอมเฟตามีนและของกลางอื่น ๆ ตาม
บัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๕ ส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนเป็นหลักฐาน คดีมี
ปัญหาจะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่
โจทก์มีร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ์ และสิบตำรวจโทไชยยศ ศิลปวิสุทธิ เจ้าพนักงาน
ตำรวจผู้ร่วมจับกุมจำเลยทั้งสองมาเป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ก่อนจับกุมมีสายลับ
แจ้งว่าได้ติดต่อขอซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยทั้งสองได้ ๑๐๐ เม็ด นัดส่งมอบเมทแอม
เฟตามีนกันที่บ้านของสายลับเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอ
เมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พยานทั้งสองกับพวกจึงร่วมกันวางแผนลักซื้อเพื่อจับกุม
โดยพากันเดินทางไปซุ่มรออยู่ในบ้านของสายลับดังกล่าวและให้สิบตำรวจโทไชยยศเป็นผู้ซุ่มดู
การล่อซื้ออยู่ที่ประตูห้องนอนด้วยวิธีแฉ่งประตูออกดู ส่วนร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวก

ชุมนุมอยู่ในห้องนอน หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์กระบะ ไปจอดที่หน้าบ้านของสายลับ จำเลยที่ ๒ ลงจากรถเข้าไปคุยกับสายลับในบ้าน สายลับส่งมอบ ธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อให้แก่จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๒ รับธนบัตรใส่ไว้ในกระเป๋าหนังสีดำแล้วล้วง สิ่งของห่อด้วยสก็อตเทปส่งให้แก่สายลับ เมื่อรับสิ่งของดังกล่าวมาแล้วสายลับจึงส่งสัญญาณ และมอบเมทแอมเฟตามีนที่ล่อซื้อได้จากจำเลยที่ ๒ ให้แก่สืบตำรวจโทไชยยศ ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงร่วมกันจับจำเลยที่ ๒ ไว้พร้อมกับยึดธนบัตรที่ใช้ในการล่อซื้อ ในช่วง เวลาดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ได้กลับรถที่ท้ายซอยแล้วขับมาจอดหน้าบ้านของสายลับ ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงจับจำเลยที่ ๑ ไว้และตรวจค้นรถยนต์กระบะคันดังกล่าวพบเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกห่อพันด้วยผ้าเทปสีดำชกซ่อนอยู่ในช่องเก็บของข้างเกียร์รถ จำเลยที่ ๑ รับว่ากำลังจะนำไปส่งให้แก่ลูกค้าอีกคนหนึ่ง และจำเลยที่ ๒ รับว่าเมทแอมเฟตามีน ที่สายลับล่อซื้อได้เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ ๒ จำหน่ายไปและธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท รวม ๖ ฉบับ ที่ตรวจค้นได้เป็นธนบัตรที่ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ต่อจากนั้นได้ควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไปสอบถามเพื่อขยายผลที่ศูนย์ปฏิบัติการปราบปราม

ยาเสพติด จำเลยทั้งสองได้ยอมรับเพิ่มเติมอีกว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ที่บ้านของ
จำเลยที่ ๑ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้านไอ. เอ็ม. เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้ววันรุ่งขึ้นจำเลยที่ ๒ ได้นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์
กับพวกไปยึดเมทแอมเฟตามีนที่บ้านหลังดังกล่าว ปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีนบรรจุ
ถุงพลาสติกซุกซ่อนอยู่ในปลั๊กไฟซึ่งเป็นโพรงเข้าไปในผนังหน้าห้องน้ำได้บันได เมื่อนำตัว
จำเลยทั้งสองกลับไปที่ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดแล้ว ต่อมาจำเลยที่ ๒ ยอมรับ
อีกว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนอีก ๑,๐๐๐ เม็ด ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปซึ่งวางอยู่
ด้านหลังเก้าอี้รับแขกภายในบ้านเลขที่ ๑๑/๑๒๔ ดังกล่าว ดังนั้นในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๒ จึงนำไปที่บ้านหลังดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งและพบเมทแอมเฟตามีน
ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าจำนวน ๖ ถุง ถุงละ ๑๗๐ เม็ด รวมเมทแอมเฟตามีนที่ยึดได้
เพิ่มเติมอีก ๑,๐๒๑ เม็ด ตามที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์บันทึกไว้ในหมายเหตุท้ายบันทึก
การจับกุมเอกสารหมายเลข จ.๔ เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสองปากเบิกความยืนยันตรงกันว่าพยาน
ทั้งสองกับพวกเข้าไปแอบซุ่มอยู่ในห้องนอนภายในบ้านของสายลับที่มีการล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน
จากจำเลยทั้งสอง โดยสืบตำรวจโทไชยยศเบิกความว่าเป็นห้องนอนที่มีประตูเปิดเข้าไปด้านใน
หากเปิดประตูแง้มไว้เพียงเล็กน้อยก็สามารถมองเห็นออกไปทางด้านหน้าบ้านได้ แต่เมื่อพิจารณา

ลักษณะภายในบ้านของสายลับที่เกิดเหตุตามแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข

จ.๑ แล้วไม่ปรากฏว่ามีห้องนอน ทั้งร้อยตำรวจเอกศิริชัย สุขสาตต์ พนักงานสอบสวนยัง

เบิกความยืนยันว่าตรงจุดที่สืบตำรวจโทไชยยศอ้างว่าแอบซุ่มดูการล่อซื้อของสายลับภายใน

บ้านที่เกิดเหตุไม่มีห้องนอน มีเพียงที่นอนวางไว้เฉยๆ ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์

ดังกล่าวจึงขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงในสาระสำคัญ อีกทั้งเมื่อพิจารณาลักษณะภายในบ้านของ

สายลับที่เกิดเหตุแล้ว ข้อเท็จจริงเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นไปไม่ได้ที่เจ้าพนักงานตำรวจจำนวนมาก

จะเข้าไปแอบซุ่มดูการล่อซื้อยาเสพติดให้โทษที่มีการซื้อขายกันภายในบ้านหลังนั้นโดยผู้ที่เข้าไป

ลักลอบขายให้แก่เจ้าของบ้านจะมองไม่เห็นเจ้าพนักงานตำรวจหรือไม่รู้ตัวว่ามีเจ้าพนักงานตำรวจ

แอบซุ่มดูเหตุการณ์อยู่ นอกจากนั้นการที่นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนที่ล่อซื้อกระทำกันภายใน

บ้านของสายลับเองซึ่งแสดงให้เห็นว่าสายลับมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอนและจะต้องรู้จักกับ

จำเลยทั้งสองมาก่อน ดังนี้บุคคลที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์และสืบตำรวจโทไชยยศอ้างว่า

เป็นสายลับจึงย่อมไม่มีความลับที่จะต้องทำการปกปิดตัวอีกต่อไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด

ก็ตาม ฉะนั้นการที่โจทก์มิได้นำตัวบุคคลที่อ้างว่าเป็นผู้ล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนส่วนหนึ่งของ

ของกลางทั้งหมดมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าประจักษ์แจ้งและให้จำเลยทั้งสองมีโอกาส

ถามค้านได้นั้นย่อมเป็นพิรุธอย่างยิ่ง ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่ามีการซื้อขายและยึดได้เมทแอมเฟตามีน

- ๑๒ -

ที่จำเลยที่ ๒ ส่งมอบให้ภายในบ้านของสายลับที่เกิดเหตุ ส่วนที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์และ
สิบตำรวจโทไชยยศเบิกความอ้างว่าหลังจากจับกุมจำเลยทั้งสองที่บ้านของสายลับแล้วได้นำตัว
ไปควบคุมไว้ที่บ้านหลังหนึ่งซึ่งอ้างว่าเป็นศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดเพื่อสอบถาม
ขยายผลจนกระทั่งจำเลยทั้งสองยอมรับว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ที่บ้านของจำเลยที่ ๑
เลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้าน ไอ. เอ็ม. เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี แล้วในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ กับวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๒
ยังได้นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไปที่บ้านหลังดังกล่าวโดยในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕
ยึดได้เมทแอมเฟตามีนอีกจำนวน ๗๐ เม็ด บรรจุถุงพลาสติกซุกซ่อนอยู่ในโพงปลั๊กไฟหน้า
ห้องน้ำและต่อมาวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยทั้งสองยังให้การรับสารภาพ
เพิ่มเติมแล้วจำเลยที่ ๒ พาไปยึดเมทแอมเฟตามีนได้ในบ้านหลังดังกล่าวอีก ๑,๐๒๑ เม็ด
ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปร่างอยู่หลังเก้าอี้รับแขกภายในบ้าน โดยพยานโจทก์ทั้งสอง
ซึ่งเป็นผู้ร่วมจับกุมกับพวกมิได้ทำร้ายร่างกายหรือบังคับขู่脅จำเลยที่ ๒ ให้รับสารภาพแล้วนำ
ไปยึดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวในบ้านของจำเลยที่ ๑ แต่ประการใดทั้งสิ้นนั้น ข้อเท็จจริงตาม
คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองดังกล่าวก็ยังเป็นพิรุธและน่าสงสัยอย่างยิ่งเพราะหากจำเลย
ทั้งสองไม่ได้ถูกทำร้ายหรือถูกบังคับขู่脅ด้วยประการใดจริงแล้วก็เป็น การผิดปกติวิสัยที่จำเลย

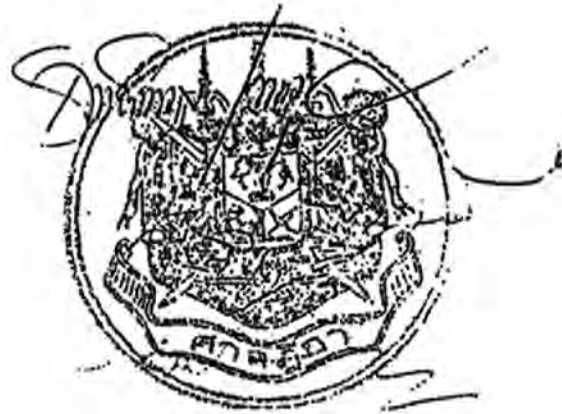

ทั้งสองจะให้การยอมรับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอันจะทำให้ตัวเองต้องได้รับโทษหนักขึ้น นอกจากนี้
การควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖ ถึง ๑๗
นาฬิกา จนถึงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา โดยมีได้นำตัวจำเลยทั้งสอง
ผู้ถูกจับไปส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีตามกฎหมาย
และอ้างว่าเพื่อสอบถามขยายผลนั้น เป็นการควบคุมจำเลยทั้งสองผู้ถูกจับไว้เกินกว่าความจำเป็น
ตามพุดติการณแห่งคดี ซึ่งร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไม่มีอำนาจกระทำได้โดยชอบด้วย
กฎหมาย การกระทำของพยานโจทก์ดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมอันมิชอบ
ที่พยานโจทก์กระทำต่อจำเลยทั้งสองและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของเจ้าพนักงานตำรวจ
ชุดจับกุม สอดคล้องกับคำเบิกความของนายโสพล จริงจิตร และนายสุพจน์ เวชมุข เจ้าหน้าที่
สิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มาเป็นพยานจำเลยเบิกความ
ถึงพฤติกรรมอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมตามที่จำเลยทั้งสอง
ได้ทำหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตลอดจนหน่วยราชการ
และองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยพยานจำเลยทั้งสองดังกล่าวได้รับมอบหมายให้ออกไปทำการสืบสวน
สอบสวนข้อเท็จจริงจนได้ความแน่ชัดดังกล่าวแล้ว ข้อเท็จจริงจึงไม่น่าเชื่อว่าพยานโจทก์ทั้งสอง
ซึ่งเป็นผู้ร่วมจับกุมกับพวกตรวจยึดได้เมทแอมเฟตามีนของกลางในวันเวลาและสถานที่ต่าง ๆ

ตั้งที่เบิกความ ทั้งยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมเอกสาร
หมาย จ.๔ ด้วยความสมัครใจและเข้าใจข้อความตามที่บันทึกไว้ในบันทึกการจับกุมดังกล่าว
เป็นอย่างดีแล้วก่อนลงลายมือชื่อ พยานหลักฐานของโจทก์จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะฟัง
ลงโทษจำเลยทั้งสองได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองมานั้นไม่ต้อง
ด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น
พิพากษากลับ ปล่อยฟ้อง ส่วนของกลางให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น.

หม่อมหลวงฤทธิเทพ เทวกุล
 นายสโชค สุขารมณ์
 นายมนตรี ยอดปัญญา

สำเนาถูกต้อง

(นายศิริ บัวเขียว)

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม ๑ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

